

Nr 10.

Ankom till Riksdagens kansli den 11 februari 1913 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående efterskänkande av kronans rätt till danaarv efter förre fanjunkaren Carl Ferdinand Lindquist från Salems socken.

(3:e Avd.)

I en till Riksdagen avlåten, till statsutskottets förberedande behandling överlämnad proposition, nr 36, av den 6 december 1912 har Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgiva, att kronans rätt till danaarv efter förre fanjunkaren Carl Ferdinand Lindquist från Salems socken må efterskännas till förmån för dennes änka Hilda Augusta Lindquist.

Till ovanberörda statsrådsprotokoll har departementschefen anfört följande:

»Den 25 april 1899 avled förre fanjunkaren Carl Ferdinand Lindquist från Söderbylund i Salems socken och efterlämnade såsom stärbhusdelägare änkan Hilda Augusta Lindquist samt sonen Karl Oskar Hillodor. Bouppteckningen, däri antecknades, att sonens vistelseort vore sedan år 1890 okänd, utvisade en behållning i boet av 314 kronor 95 öre.

Den 14 maj 1900 förrättades arvskifte, därvid, sedan från boets behållning dragits kostnader för bouppteckningens ingivande m. m. med 10 kronor, återstående 304 kronor 95 öre fördelades så, att änkan

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 6 saml. 10 häft. (Nr 10—15.) 1

Lindquist erhöll såsom fördel och giftorättsandel 160 kronor 10 öre samt sonen Lindquist såsom arvslott 144 kronor 85 öre. Vid skiftet bevakades sonens rätt av den till god man förordnade nämndemannen Ax. Sundling.

Sedan kungörelse om arv efter den avlidne varit införd i post- och inrikes tidningar tre gånger under år 1899, men bemäde arvinge icke givit sig till känna och ej heller några upplysningar om honom kunnat erhållas under de tio år, som därefter förflutit, anmodade kammaradvokatfiskalsämbetet Sundling att, då sonen Lindquist måste anses lagligen från arvet skild, till kronan redovisa den sonen Lindquist tillskiftade arvsloten såsom danaarv.

Det upplystes emellertid, att efter nämnda tio års förlopp änkan Lindquist i den tro, att hon efter sonen vore mannens närmaste arvinge, omhändertagit sonens arvsandel.

Nu har änkan Lindquist i en till Kungl. Maj:t ingiven skrift gjort framställning i syfte, att kronans rätt till ifrågavarande arvsandel måtte efterskänkas till hennes förmån; och har sökanden till stöd härför anfört, att den ringa kvarlåtenskapen efter hennes man endast bestode av enklare möbler och husgeråd samt att ett utgivande av sonens av henne omhändertagna arvslott skulle för henne vara en mycket kännbar uppoffring, då hon, som vore vid hög ålder, i årlig inkomst åtnjöte endast 180 kronor i pension.

Enligt av pastorsämbetet i Oscars församling i Stockholm utfärdad, ansökningen bifogat frejdbetyg är sökanden född den 9 november 1836 samt obemedlad.

Över ifrågavarande ansökning har överståthållarämbetet avgivit infordrat underdånigt utlåtande och därvid hemställt, att med hänsyn till arvets obetydliga belopp samt sökandens höga ålder och obemedlade ställning ansökningen måtte bifallas.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som därefter på nådig befallning yttrat sig i ärendet, har likaledes tillstyrkt bifall till den av änkan Lindquist gjorda framställningen.

Med avseende å vad sålunda i ärendet förekommit, hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen medgiva, att kronans rätt till danaarv efter förre fanjunkaren Carl Ferdinand Lindquist måtte efterskänkas till förmån för sökanden.»

Utskottet, som icke haft något att erinra mot förevarande framställning, hemställer,

att Riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifråga-
varande proposition.

Stockholm den 11 februari 1913.

På statsutskottets vägnar:

F. CL:SON WACHTMEISTER.
